

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Pfv.I.20.914/2025/5.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Dr. Parlagi Mátyás bíró

A felperes: felperes (cím)

A felperes képviselője:

Dr. Dózsa Ernő Ügyvédi Iroda (cím1;

ügyintéző: dr. Dózsa Ernő ügyvéd)

Az alperes: alperes (cím)

Az alperes képviselője:

Nagy Norbert Ügyvédi Iroda (cím2;

ügyintéző: dr. Nagy Norbert ügyvéd)

A per tárgya: házasság felbontása és járulékai

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

az alperes

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 49.Pf.631.229/2025/7.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

Budapesti IV. es XV. Kerületi Bíróság 11.P.XV.21.490/2022/94.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 387.350 (háromszáznyolcvanhétezer-háromszázötven) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az esedékesség napjáig az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára – 133.007 (százharmincháromezer-hét) forint meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek 2014 őszén ismerkedtek meg, majd 2015 márciusától együtt éltek a felperes édesapjának két, elkülönült lakrészéből álló ingatlanában. Az emeleti lakrészt a felek, a földszintet a felperes szülei használták.

[2] A felek 2016. július 29-én kötöttek házasságot, házasságukból 2019. június 18-án gyermek nevű gyermekük (a továbbiakban: gyermek) született.

[3] A felek életközössége 2022. július 27-én megszűnt. A felperes 2022. szeptember 27-én a gyermekkel a szülei lakrészébe költözött, az alperes maradt a felek által korábban közösen használt lakrészben.

[4] A felperes havi jövedelme 430.000 forint, családi pótlékot kap, igénybe veszi a családi adókedvezményt is. A gyermek tartására havonta 176.000 forintot költ. Az alperes havi jövedelme összege 500.000 forint. Az életközösség megszűnése után az alperes a lakásfenntartási költségek negyed részét megfizette a felperes szüleinek, és részben hozzájárult a gyermek tartásával felmerült költségekhez is.

A felperes keresete, az alperes védekezése

[5] A felperes a felülvizsgálattal érintett keresetében 2022. december 1-től havi 80.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[6] Az alperes az ítélet meghozatalától kezdődően havi 50.000 forint megfizetését vállalta.

Az első- és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság a felülvizsgálati kérelemmel érintett ítéleti rendelkezésével 2025. május 1-től havi 80.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére kötelezte az alperest.

[8] Indokai szerint az alperes megfizeti a lakás rezsikiadásainak negyedét, a felek azonos mértékben viselik a gyermek óvodai kiadásait, a felperes a gyermekkel a szüleivel él közös háztartásban, az ételmezés és a háztartás kiadásait részben a szülei finanszírozzák, családi pótlékot és családi adókedvezményt vesz igénybe. Az alperes vállalása szerint 2025. április 30-ig elköltözik a közösen használt lakrészéből, akkor tud a felperes visszaköltözni. Az alperes gyermektartásdíj fizetési kötelezettségét ezért csak a jövőre nézve, 2025. május 1-től kezdődően állapította meg.

[9] A felek fellebbezését elbíráló másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, az alperest 2022. december 1-től kötelezte a havi 80.000 forint

gyermektartásdíj megfizetésére. Megállapította, hogy az alperesnek 2022. december 1-től 2025. február 13-ig – a teljesítés beszámításával – 1.330.075 forint gyermektartásdíj hátraléka keletkezett, melynek megfizetésére részletekben kötelezte. Egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta. Kötelezte továbbá az alperest 412.750 forint másodfokú perköltség megfizetésére a felperesnek, valamint 154.406 forint feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére az államnak.

[10] Ítélete indokolásában foglaltak szerint a felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását úgy kérte, hogy a másodfokú bíróság kötelezze az alperest 2025 márciusától kezdődően havi 80.000 forint gyermektartásdíj, valamint 2022. december 1-től az elsőfokú ítélet meghozataláig, 2025. február 13-ig számított 1.330.075 forint gyermektartásdíj hátralék megfizetésére. A felperes az elsőfokú ítélet felülbírálatát kifejezetten a gyermektartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontja, valamint a gyermektartásdíj hátralék megállapítása tekintetében kérte azzal, hogy elismerte az alperes által teljesített összegeket. A felperes a 2025. június 11-én megtartott másodfokú tárgyaláson a fellebbezését úgy pontosította, hogy 2022. december 1-től kérte a havi 80.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére az alperes kötelezését.

[11] Téves az alperesnek az az érvelése, hogy a felperes meg nem engedett módon megváltoztatta a fellebbezését. A felperesnek a másodfokú tárgyaláson tett, a fellebbezését pontosító nyilatkozata nem ütközött a fellebbezés megváltoztatásának a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 375. §-ban rögzített tilalmába, fellebbezését nem terjesztette ki a fellebbezéssel nem érintett részre, a fellebbezésében foglaltaktól eltérő jogszabálysértésre sem hivatkozott. Fellebbezését egyértelműen a gyermektartásdíj kezdő időpontja és ebből következően a gyermektartásdíj hátralék összegének meghatározása körében terjesztette elő. Fellebbezéséből megállapítható volt az általa kért döntés tartalma: a gyermektartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontjának a keresete szerinti megváltoztatására irányult.

[12] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel érintett pertárgy érték alapján kötelezte az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 46. § (1) bekezdése szerinti meg nem fizetett fellebbezési illeték megfizetésére, és állapította meg a gyermektartásdíjat, valamint a hátralékos gyermektartásdíjat érintő fellebbezési illeték összegét.

[13] A felperes fellebbezése eredményre vezetett, ezért az alperest terheli a felperes másodfokú eljárási költségének megfizetése.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[14] A jogerős ítéletnek a gyermektartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontjára és a gyermektartásdíj hátralékra vonatkozó rendelkezése ellen – hatályon kívül helyezése, e körben az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyása iránt - az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Kérte továbbá a másodfokú perköltség és fellebbezési illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezés hatályon kívül helyezését, a felperes marasztalását az

alperes másodfokú eljárási költségében, és kötelezését a meg nem fizetett fellebbezési illeték megfizetésére.

[15] A Pp. 7. § (1) bekezdés 12. pont *a)*, *b)* alpont, 82. § (2) bekezdés, 83. § (2) bekezdés, 101. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés, 110. § (3) bekezdés, 366. § (2) bekezdés, 367. § (1) bekezdés, 371. § (1) bekezdés *b)* pont, 373. § (1), (2), (3), (4), (5) bekezdés, 375. § (1), (2) bekezdés, az Itv. 46. § (1) és (2) bekezdés megsértésére hivatkozott.

[16] Jogi érvelése szerint a másodfokú bíróságnak az ügy érdemére kiható jogszabálysértése három irányú: nem észlelte a felperes fellebbezésben történt meg nem engedett keresetváltoztatását; mulasztott az első- és másodfokú bíróság, amikor nem alkalmazott jogkövetkezményeket azért, mert a felperes nem terjesztett elő határozott fellebbezési kérelmet; a másodfokú bíróság nem észlelte, hogy a felperes a fellebbezését is megváltoztatta.

[17] A felperes meg nem engedett keresetváltoztatása úgy valósult meg, hogy kereseti kérelmében 2022. december 1-től kérte az alperes kötelezését havi 80.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére. Ezzel szemben fellebbezésében 2025 márciusától havi 80.000 forint gyermektartásdíj, továbbá 2022. december 1-től 2025. február 13-ig számított 1.330.075 forint gyermektartásdíj hátralék megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A felperes tehát a másodfokú eljárásban a keresetét megváltoztatta: egyrészt a folyamatos gyermektartásdíj kezdő időpontjának meghatározására vonatkozó kérelmét módosította 2022. december 1-ről 2025. márciusra, másrészt a gyermektartásdíj hátralék iránt új igényt érvényesített. A másodfokú bíróság akkor járt volna el a jogszabályoknak megfelelően, ha a felperes keresetváltoztatását elutasítja és azt a másodfokú ítéletben indokolja. Ezzel szemben a másodfokú bíróság a felperes eljárását a jogszabályoknak megfelelően találta, amelyet a jogerős ítélet [130] bekezdésében indokolt.

[18] A fellebbezésben nem lehet a keresetet megváltoztatni. A fellebbezésben új tény akkor állítható, ha az új tény a fél önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be, feltéve hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna. A keresetváltoztatásnak akkor van helye, ha ezzel az új ténnyel áll közvetlen okozati összefüggésben.

[19] A felperes esetében ezek a feltételek nem álltak fenn. A felperes nem indokolta meg, de a másodfokú bíróság sem, hogy a gyermektartásdíj hátralék mint új igény előterjesztésére (mely igény kizárólag a fellebbezésben jelent meg új kérelemmel) milyen körülmény vagy jogszabály adott alapot, a másodfokú bíróság pedig milyen jogi alapon fogadta be ezt az új igényt úgy, hogy érdemben elbírálta. A Pp. 373. § (2), (3), (4), (5) bekezdésében megjelöltek nem teljesültek, ezért a Pp. 373. § (1) bekezdésében foglalt főszabálynak kellett volna érvényesülnie.

[20] A másodfokú bíróságnak észlelnie kellett volna a meg nem engedett keresetváltoztatást, azt végzésével el kellett volna utasítania. Ezzel szemben befogadta a felperes fellebbezését és a 2025. június 11-i tárgyaláson engedélyezte is a felperes pontosítását 2025 márciusáról 2022. december 1-re. A bíróságnak azonban a BH2022. 490.

számú eseti döntésben foglaltak szerint a kereseti és fellebbezési kérelmek értelmezésével kell megállapítania, hogy a másodfokú eljárásban a keresetváltoztatás tilalmába ütköző igényt terjesztettek-e elő. A másodfokú bíróság tévedett akkor is, amikor csupán a fellebbezés megváltoztatásának lehetőségét vizsgálta, mert a fellebbezésben keresetváltoztatás is megvalósult.

[21] A határozott fellebbezési kérelem azért hiányzott, mert a felperes fellebbezési kérelmében 2025 márciusától kérte a havi 80.000 forint gyermektartásdíjat, míg fellebbezésének jogi érvelése azt tartalmazta, hogy az alperesnek 2022. december 1-től kellene a gyermek tartásához hozzájárulnia. A kérelem és a jogi érvelés nincs összhangban, ezért a felperes nem terjesztett elő határozott fellebbezési kérelmet a Pp. 371. § (1) bekezdés b) pontjának megfelelően. Először az elsőfokú bíróságnak kellett volna a Pp. 366. § (2) bekezdése szerint a hiányos fellebbezést hiánypótlásra visszaadni a felperesnek. Ez elmaradt, ezért a másodfokú bíróságnak a Pp. 367. § (1) bekezdése értelmében kellett volna intézkednie a hiánypótlás iránt, vagy ha a fellebbezést már az elsőfokú bíróságnak vissza kellett volna utasítania, akkor ennek megfelelően kellett volna a másodfokú bíróságnak határoznia. Ha a felperes már az elsőfokú bíróság előtt orvosolta volna fellebbezése hiányát, akkor a fellebbezés határozott kérelemmel került volna a másodfokú bíróság elé, a másodfokú bíróság pedig észlelhette volna a meg nem engedett keresetváltoztatást, és elutasító végzésével kiküszöbölhette volna a jogsértést. Az elsőfokú bíróság mulasztása esetében még a másodfokú bíróság is tudott volna intézkedni.

[22] A Kúria Fpkf.30.367/2022/2. számú határozata értelmében a határozott fellebbezési kérelem a fellebbezés alapvető tartalmi hiányosságát jelenti. A másodfokú bíróság a tartalom szerinti elbírálás elvére hivatkozással nem nyilváníthatta volna pontosnak és határozottnak a felperes fellebbezését a gyermektartásdíj kezdő időpontjának megjelölését az indokolás tükrében. A tartalom szerinti elbírálás azokra az esetekre alkalmazható, amikor az előterjesztett beadvány típusa nem kellően felismerhető, ebben az esetben a szerint kell kezelni, amihez a leginkább közelít. A BH1989. 244. számú eseti döntésben is az szerepel, hogy a kereseti kérelmet részben elutasító ítélet ellen benyújtott kiegészítés iránti kérelmet, amely az elutasítást sérelmezi, fellebbezési kérelemként kell elbírálni. A felperes kérelméből azonban teljes bizonyossággal kitűnt, hogy kérelme fellebbezés, csupán nem volt határozott a kérelme.

[23] Az ügy érdemére kiható jogszabálysértés azzal is megvalósult, hogy a másodfokú bíróság engedte a felperes fellebbezésének megváltoztatását a kezdő időpontot tekintve 2025 márciusáról 2022. december 1-re. E körben figyelemmel kellett volna lennie a 2025. február 28-án előterjesztett fellebbezésben írtakra, ehhez képest egy új fellebbezési kérelem a 2025. június 11-én szóban, a tárgyaláson előadottak.

[24] A Pp. 375. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezési kérelmet az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem érintett részére nem lehet kiterjeszteni. A Kúria a Pfv.20.682/2022/11. és Gfv.30.181/2021/5. számú határozataiban olyan esetekben ítélte helytállónak a Pp. 375. §-a szerinti fellebbezés megváltoztatást, melyek nem „a fellebbezési kérelmek közötti kiterjesztést rendezték”, mint a perbeli esetben, valamint az adott fellebbezési kérelem „szétválasztásával” foglalkoztak akként, hogy melyik irányult megváltoztatásra, és melyik hatályon kívül helyezésre.

[25] A másodfokú bíróság a jogszabálysértéssel megítélt gyermektartásdíjhoz tartozó perköltség és illeték összegét is jogszabálysértően állapította meg. A fellebbezés ugyanis a házassági bontóperben hozott ítélet ellen irányult, melynek illetéke nem az Itv. 46. § (1) bekezdésén, hanem a (2) bekezdésén alapul. A perköltség mértéke és annak viselése, továbbá az illeték mértéke és annak viselése csökken, illetve változik a gyermektartásdíj hátralék összegét érintően, valamint arra tekintettel, hogy házassági bontóperben hozott ítélet elleni fellebbezést kellett vizsgálni.

[26] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására és felülvizsgálati eljárási költsége megtérítésére irányult.

[27] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság nem követett el az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással lévő eljárásjogi szabálysértést. A felperes fellebbezésében a keresetét nem változtatta meg, a folyamatos gyermektartásdíj iránti igényének kezdő időpontját nem módosította, új igényt sem terjesztett elő. Téves az alperesnek az az érvelése, hogy a felperes a 2025. június 11-i másodfokú tárgyaláson a fellebbezését megváltoztatta.

[28] Az alperes által is elismerten a felperes keresetében 2022. december 1-től kérte az alperes kötelezését havi 80.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére. A keresetnek az elsőfokú bíróság részben adott helyt, 2025. május 1-től kötelezte gyermektartásdíj megfizetésére az alperest. Ezért a felperes fellebbezett az elsőfokú ítélet ellen, fellebbezésében egyértelműen rögzítette, hogy fellebbezése a gyermektartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontját, valamint a gyermektartásdíj hátralék megállapítását érintette. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság 2022. december 1. helyett 2025. május 1-től kötelezte az alperest.

[29] Az alperes 2022. december 1-től 2025. február 13-ig 27 hónap alatt részben hozzájárult a gyermek tartásához. A felperes ezeket a részteljesítéseket beszámította a hátralék összegébe, azt ennek figyelembevételével határozta meg. Fellebbezését nem lehetett úgy értelmezni, hogy az nem arra irányult volna, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet úgy változtassa meg, hogy a gyermektartásdíjat érintően a keresetnek teljeskörűen adjon helyt.

[30] Az alperes felülvizsgálati kérelmében tévesen állította, hogy a felperes fellebbezésében a keresetét megváltoztatta. Az alperes a tartalom szerinti elbírálás elvét tévesen, a jogszabály céljával ellentétesen értelmezte. A másodfokú bíróság ugyanis köteles volt a felperes fellebbezését nem csupán a tartalma, hanem a fellebbezés előterjesztésével elérni kívánt célnak megfelelően értelmezni. A BH2022. 156. számú eseti döntésben is az szerepel elvi éllel, hogy a másodfokú bíróság eljárása akkor felel meg az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési követelménynek, ha a bíróság a fellebbező fél által előadott kérelmet a tartalma szerint, a fellebbezés előterjesztésével elérni kívánt célnak megfelelően veszi figyelembe. A felperes a másodfokú bíróság kérdésére és felhívására tisztázta és ekként pontosította fellebbezését.

[31] A felperes fellebbezése kizárólag a gyermektartásdíjat érintette, ebből következően a másodfokú bíróság helyesen rendelkezett úgy, hogy a feljegyzett illeték összegét az Itv. 46. §

(1) bekezdése alapján határozta meg. A másodfokú eljárásban felmerült perköltség összegét is megfelelően állapította meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[32] A felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

[33] A felülvizsgálat a fellebbezés alapján meghozott jogerős határozat jogkérdésben állított hibájának orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat. A felülvizsgálat tárgya a jogerős határozat [Pp. 406. § (1) bekezdés], alapja az ügy érdemére kiható jogszabálysértés, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés [Pp. 406. § (1) bekezdés].

[34] A Pp. 406. § (1) bekezdésében és a 424. § (1) bekezdésében foglaltak együttes értelmezéséből következően az eredményes felülvizsgálatot anyagi jogi vagy eljárásjogi jogszabálysértés egyaránt megalapozhatja; azonban csak akkor, ha annak az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása volt.

[35] Az alperes felülvizsgálati kérelmében eljárási szabályok megsértését állította. Összefoglalt érvelése értelmében a felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében megváltoztatta keresetét annak ellenére, hogy ennek feltételei nem álltak fenn; emellett a felperes nem terjesztett elő határozott fellebbezési kérelmet, amelynek jogkövetkezményét sem az első-, sem a másodfokú bíróság nem vonta le; továbbá a felperes a fellebbezését is megváltoztatta anélkül, hogy ennek feltételei fennálltak volna.

[36] A Kúria ezen összefoglalt érvelés mentén vizsgálta az alperes felülvizsgálati kérelmét.

[37] A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 4:208. § (3) bekezdése szerint tartási követelést hat hónapnál régebbi időre bírósági úton akkor lehet visszamenőlegesen érvényesíteni, ha a jogosult a követelés érvényesítésével alapos ok miatt késlekedett. Három évnél régebbi időre tartási követelést nem lehet bírósági úton érvényesíteni. Ebből a jogszabályi rendelkezésből az következik, hogy tartási követelést főszabály szerint a jövőre nézve és hat hónapra visszamenőlegesen; a többletfeltételek fennállása esetén pedig hat hónapnál régebbi időre, legfeljebb három évig lehet érvényesíteni.

[38] A Ptk. 4:206. § (3) bekezdése szerint a tartásdíjat időszakonként előre kell fizetni. A folyamatos gyermektartásdíj a jövőben esedékes; míg a hátralékos gyermektartásdíj a múltban esedékessé vált, de meg nem fizetett összeg.

[39] A felperes a felülvizsgálattal érintett keresetében 2022. december 1-től havi 80.000 forint gyermektartásdíj megfizetésére kérte az alperes kötelezését. A 2022. október 20-án kelt keresetlevelében a gyermektartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontját nem jelölte meg, azt az elsőfokú bíróság hiánypótló felhívására 2022. november 14-én előterjesztett iratában

határozta meg 2022. december 1-jében. A felperes tehát a jövőre nézve kérte az alperes marasztalását. Visszamenőlegesen nem érvényesített tartási követelést, tehát a kereset előterjesztésekor nem volt a múltban esedékessé vált, de meg nem fizetett hátralékos követelése.

[40] Az elsőfokú bíróság a 2025. február 13-án meghozott ítéletében 2025. május 1-től (a jövőre nézve) kötelezte az alperest gyermektartásdíj megfizetésére – annak ugyan kifejezett rögzítése nélkül, de – ezt meghaladóan a keresetet a 2022. december 1. és 2025. április 30. közötti időtartamra (visszamenőlegesen, továbbá 2025. március 1. és 2025. április 30. közötti időtartamra a jövőre nézve) elutasította. A felperes fellebbezésében azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet megváltoztatásával kötelezze az alperest a 2022. december 1-től 2025 február végéig keletkezett 1.330.075 forint gyermektartásdíj hátralék és 2025 márciusától havi 80.000 forint tartásdíj megfizetésére. Fellebbezése első oldalán, az I. pontban a „Határozott fellebbezési kérelem” cím alatt – tehát az alperes felülvizsgálati kérelemben kifejtett érvelésével szemben nem a fellebbezés indokolásában – előadta: az elsőfokú ítélet felülbírálatát a gyermektartásdíj fizetési kötelezettség kezdő időpontja és a gyermektartásdíj hátralék megállapítása tárgyában kérte. Fellebbezése indokolásában – továbbiak mellett – azt az álláspontját fejtette ki, hogy jogszabálysértő és méltánytalan az a döntés, melynek következtében a gyermekkel kapcsolatos jelentősebb kiadások viselésére 2022. december 1-től 2025. május 1-ig 29 hónapon keresztül a felperes köteles, míg az alperes ebben az időszakban mentesül a gyermek tartásához való hozzájárulás kötelezettsége alól. A másodfokú bíróság a tartalom szerinti elbírálás [Pp. 110. § (3) bekezdés] szerint helyesen értelmezte a felperes fellebbezését úgy, hogy az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával ténylegesen 2022. december 1-től kérte az alperes gyermektartásdíj fizetésére kötelezését. Ez egyértelműen következik abból, hogy a 2025. március 1-től esedékes folyamatos gyermektartásdíj mellett a 2022. december 1. és 2025. február vége között keletkezett hátralék megfizetését is kérte.

[41] A keresetlevélben előterjesztett kereset – a Pp. által szabályozott háromtagú pertárgyfogalomnak megfelelően – tartalmazza az (ekkor még érvényesíteni kívánt, később érvényesített) alanyi jogot (az azt létrehozó jogi norma megjelölésével) [Pp. 7. § (1) bekezdés 11.], az ebből eredő követelésre vonatkozó kereseti kérelmet, valamint a jogot és a kereseti kérelmet megalapozó konkrét (történeti) tényeket [Pp. 170. § (2) bekezdés *a), b), c)* pont]. A keresetváltoztatás azt jelenti, hogy a fél a keresetével összefüggésben előadott korábbi jogállításhoz képest eltérő vagy további érvényesíteni kívánt jogot állít, vagy kérelméhez képest a kérelem, illetve annak valamely részeösszepszerűségét vagy tartalmát megváltoztatja, vagy további kérelmet terjeszt elő [Pp. 7. § (1) bekezdés 12.].

[42] A Pp. 371. § (1) bekezdés *b)* és *d)* pontja szerint a fellebbezésben határozott kérelmet kell előterjesztteni arra, hogy az elsőfokú ítélet kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben és milyen okból változtassa meg; továbbá fel kell tüntetni azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja. A fellebbezés megváltoztatása azt jelenti, hogy a fél a fellebbezési kérelmet az elsőfokú ítéletnek fellebbezéssel nem érintett részére kiterjeszti, valamint a 371. § (1) bekezdés *d)* pontja szerint megjelölt tartalmát megváltoztatja. [Pp. 375. § (1) bekezdés].

[43] A felperes a kereset és a keresetváltoztatás ezen fogalmi meghatározásaiból kiindulva a keresetét nem változtatta meg: a fellebbezésben nem állított a korábbi jogállításhoz képest

eltérő vagy további érvényesíteni kívánt jogot. A folyamatos és hátralékos gyermektartásdíj megfizetésére irányuló kereset esetén a fél érvényesíteni kívánt joga, az érvényesített alanyi jog azonos, az nem változik attól, hogy a per tartama alatti időmúlás miatt a keresetlevél előterjesztésekor még jövőben esedékes követelés a fellebbezés előterjesztésekor már lejárt, hátralékos követelés lett. A hátralékos gyermektartásdíj megfizetésére irányuló igény ezért az alperes felülvizsgálati érvelésével szemben nem új igény. Nem minősül ezért a kereset megváltoztatásának, hogy a felperes fellebbezésében az alperes kötelezését 2022. december 1. és 2025. február 13-ig terjedő időtartamra hátralékos, 2025. márciustól kezdődően jövőben esedékes gyermektartásdíj megfizetésére kérte. A [40] bekezdésben kifejtett indokok szerint pedig a felperes a kezdő időpontot sem változtatta meg, mert abból, hogy a 2025. március 1-től esedékes folyamatos gyermektartásdíj mellett a 2022. december 1. és 2025. február vége között keletkezett hátralék megfizetését is kérte, az következik, hogy ténylegesen a fellebbezésben is a keresetben megjelölt 2022. december 1-i időponttól kezdődően kérte az alperes gyermektartásdíj fizetésére kötelezését.

[44] Megállapítható tehát, hogy a felülvizsgálati érveléssel ellentétben a felperes a fellebbezésében a keresetet nem változtatta meg, nem sérült tehát a Pp. 373. § (1) bekezdése.

[45] A felperes ugyanezen indokok miatt a fellebbezését sem változtatta meg, a fellebbezési kérelmet a másodfokú tárgyaláson nem terjesztette ki az elsőfokú ítéletnek az eredetileg előterjesztett fellebbezéssel nem érintett részére. A [40] bekezdésben kifejtett indokok miatt a felperes ténylegesen az eredeti fellebbezésében is 2022. december 1-től kérte az alperes gyermektartásdíj fizetésére kötelezését. A másodfokú bíróság a fellebbezés tartalom szerinti helyes értelmezésével nem sértette meg a Pp. 375. § (1) bekezdését.

[46] Nem sérült továbbá a Pp. 371. § (1) bekezdés *b)* pontja sem, mert a felperes fellebbezésében határozott kérelmet terjesztett elő, amiből meg lehetett állapítani, hogy az elsőfokú ítélet mely rendelkezését kifogásolta, és azt a másodfokú bíróság miért változtassa meg. A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében ezt érintően megalapozottan hivatkozott a BH2022. 156. számú eseti döntésben foglaltakra, mely szerint a másodfokú bíróság eljárása akkor felel meg az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési követelménynek, ha a bíróság a fellebbező fél által előadott kérelmet a tartalma szerint, a fellebbezés előterjesztésével elérni kívánt célnak megfelelően veszi figyelembe.

[47] A felülvizsgálati kérelemben foglalt, az előbbieken említett érvek megalapozatlannak bizonyultak, ezért a Kúriának már nem kellett vizsgálnia az alperes ezen megalapozatlan érvekhez kapcsolódó további felülvizsgálati érveit, és az ebben a körben megjelölt eseti döntésekben foglaltakat.

[48] A bíróság a felek közötti házassági perben döntött – továbbiak mellett – a gyermektartásdíj tárgyában. A felek fellebbezése nem az ítélet házasságot felbontó rendelkezése, hanem – továbbiak mellett – a gyermektartásdíjat érintő rendelkezés ellen irányult. Az Itv. 39. § (1) bekezdése szerint az illeték alapja a polgári peres jogorvoslati eljárásban a vitássá tett követelés vagy követelésrész értéke. Ebből adódóan a másodfokú bíróság helyesen határozta meg a perköltség és a meg nem fizetett illeték összegét a vitatott hátralékos gyermektartásdíj alapul vételével.

[49] A kifejtettekből következően a Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálattal támadott részében a Pp. 424. § (1) bekezdésében foglaltak alapján hatályában fenntartotta.

A határozat rövid tartalma

[50] A folyamatos és hátralékos gyermektartásdíj megfizetésére irányuló kereset esetén a fél érvényesíteni kívánt joga, az érvényesített alanyi jog azonos, az nem változik attól, hogy a per tartama alatti időmúlás miatt a keresetlevél előterjesztésekor még jövőben esedékes követelés a fellebbezés előterjesztésekor már lejárt, hátralékos követelés lett.

Záró rész

[51] A Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazásra kerülő Pp. 83. § (5) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes viseli a saját felülvizsgálati költségét, és a Pp. 83. § (1) bekezdése értelmében köteles a felperesnek a képviselőt ellátó jogi képviselő ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, melyet a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és 5. § (2) bekezdése alapján állapított meg.

[52] A tárgyi költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére köteles az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperes a Pp. 102. § (1) bekezdésében foglaltak alapján. A felülvizsgálati kérelemben vitatott érték (1.330.075 forint gyermektartásdíj hátralék) számítására a Pp. 21. § (1) bekezdésében foglalt általános szabály az irányadó, nem pedig a Pp. 21. § (3) bekezdés a) pontja, mert a Pp. 21. § (3) bekezdés a) pontjában alkalmazott „le nem járt szolgáltatás” kifejezés a jövőben esedékes tartásdíj követelésre irányadó. A Kúria tájékoztatja az alperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetnie. Megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát (Pfv.I.20.914/2025/5.) és az alperes adóazonosító jelét.

[53] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdésének utaló szabálya által alkalmazott Pp. 376. § (1) bekezdése alapján.

[54] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. március 10.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Cseh Attila s.k. bíró, dr. Magosi Szilvia s.k. bíró, dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró